

# CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Soroca (jud. Gh. Liulca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. T. Duca, S. Procopciuc, A. Albu)

Dosarul nr. 2ra-1698/14

## ÎNCHEIERE

### Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului  
Judecători

Svetlana Novac  
Tatian Vieru  
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Bulat Oxana, împotriva deciziei din 20 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți, adoptate în cauza civilă la cererea lui Gînga Marcel împotriva lui Bulat Oxana, privind recuperarea datoriei,

#### a c o n s t a t a t:

La data de 21 august 2008 Gînga Marcel a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva lui Bulat Oxana privind recuperarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul Gînga Marcel a indicat că, pîrîta la data de 22 martie 2004 a împrumutat de la reclamant suma de 5000 Euro pentru achitarea datoriilor în legătură cu procurarea împreună cu mama sa Ivanov Elena a apartamentului nr.16 de pe str. Ștefan cel Mare 22, or. Soroca. Termenul de achitare a datoriei ambii l-au stabilit de a fi data de 29 octombrie 2007. În recipisa de împrumut întocmită la data de 09 iulie 2007 pîrîta a indicat că, în caz de neachitare a datoriei în termenul stabilit se obligă să plătească dobînda de 10% lunar din suma împrumutată.

A mai indicat reclamantul că, termenul de achitare a datoriei a expirat iar pîrîta nu și-a îndeplinit obligațiile indicate în recipisă. În total datoria de împrumut și a dobînzii constituie suma de 11000 Euro.

Reclamantul solicită încasarea de la Bulat Oxana a datoriei în sumă de 11000 Euro și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 20 iunie 2013 a Judecătoriei Soroca, cererea de chemare în judecată a lui Gînga Marcel a fost admisă integral: s-a încasat de la Oxana Șarco (Bulat) în beneficiul lui Gînga Marcel suma de 8500 euro sau echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărîrii – restituirea împrumutului și dobînda de întîrziere și 3000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată; s-a încasat de la Oxana Șarco (Bulat) în beneficiul statului suma de 3156 lei – taxa de stat.

Prin decizia din 24 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de reprezentantul apelantei – avocatul Victor Felișcan, cu menținerea hotărîrii din 20 iunie 2013 a Judecătoriei Soroca.

La data de 06 martie 2014 avocatul recurenteii - Victor Felișcan a declarat recurs împotriva deciziei din 24 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului s-a indicat că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat prevederile legale.

În opinia recurentului textul înscrisului (recipisei) nu reprezintă un împrumut deoarece în înscris este notat "...sunt recunoscătoare de a întoarce bani", fără a se referi la obligația corelativă, inerentă a contractului.

Mai consideră recurentul că concluzia ambelor instanțe este eronată deoarece cererea de chemare în judecată a fost examinată în prima instanță, în anul 2008, în câteva ședințe succesive, datele din cerere au fost verificate, examinate nemijlocit de instanța de judecată cu participarea reclamantului, la etapa de finalizare a examinării pricinii în fond, au fost cercetate înscrisurile conform procedurii și nu au parvenit obiecții, observații, s-a trecut la etapa susținerilor orale. După întocmirea procesului-verbal al ședinței, reclamantul nu a prezentat în termen de 5 zile observații în ordinea prevederilor art. 275 alin.(6) CPC. Abia după remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță, reclamantul a inventat un motiv de modificare a datei la care a apărut datoria, ceea ce este dubios și urmează a fi apreciat critic de instanța superioară.

Avocatul recurenteii a mai indicat că prima instanță nu a aplicat dispozițiile art. 272 alin. (1) Cod Civil și prevederile art. 268 lit.(a) Cod Civil. Reieșind din aceste prevederi cerința de achitare a dobânzii în sumă de 3500 euro, pentru o perioadă de 5 ani, este neîntemeiată deoarece conform art. 267 alin.(1) CC termenul general de prescripție este de 3 ani, iar în cererea nr.7406 din 21.08.2008 nu a fost inclusă pretenția de achitare a dobânzii cum se vede cu certitudine din conținutul cererii.

Mai mult, consideră avocatul recurenteii că scurgerea termenului pentru care se pretinde achitarea dobânzii este datorată acțiunilor reclamantului Gînga Marcel care cu concursul instanței de judecată în mod ilegal, cu încălcarea normelor procesuale, a examinat pricina civilă, fără citarea legală a pîrtei și înmînarea copiei cererii de chemare în judecată, hotărîrea Judecătoriei din 09.10.2008 fiind casată printr-o decizie irevocabilă, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Mai indică avocatul recurenteii că nu au fost aplicate prevederile art. 593 alin.(3) Cod Civil. Astfel, prin acțiunile sale reclamantul a provocat rejudecarea cauzei și extinderea pretenției, în situația cînd instanța va considera datoria întemeiată.

A mai indicat avocatul recurenteii că nu a existat nici o notificare sau o altă procedură de punere în întîrziere a debitorului Bulat Oxana, deoarece recurenta Bulat (Șarco) Oxana credea cu bună-credință că a restituit așa numita datorie lui Gînga Marcel, fapt confirmat prin 13 transferuri efectuate prin sistemul ManeyGram, de aceea calcularea și încasarea dobânzii pe un termen de 5 ani este incorectă și inechitabilă. Curgerea termenului nu s-a datorat acțiunilor pîrtei, căci aceasta nu a fost somată să restituie împrumutul și nu a știut despre depunerea cererii în instanța de judecată.

De asemenea susține avocatul recurenteii că decizia din data de 24 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți, este vădit ilegală și reprezintă o gravă eroare judiciară, care vine în contradicție cu normele legale și Constituția Republicii Moldova.

Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de către avocatul recurente în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul avocatului recurente privind aplicarea eronată de către instanța de apel și instanța de fond a normelor de drept material și procedural, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către avocatul Victor Felișcan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de avocatul lui Șarco (Bulat) Oxana - Victor Felișcan împotriva deciziei din 20 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală